

פרק יב

למרקה: כנ"ל פ"א.

בפרט בדורותינו: כנ"ל פ"ג.

אש א' מששים: ברכות נז, ב.

וכו': צע"ק שבא "וכו'" במקום תיבה אחת – "מגיהנם". וכה"ג בח"א פכ"ט: "לי' כו' גופא", שתיבת "כו'" היא במקום תיבה אחת – "ואנהיר". ואולי קאי תיבת "וכו'" אהמשך דברי הרמב"ן שם.

בוזה"ק: צ"ל בזה"ק חסר ו'. והוא בזח"ג רמ, ב. ? ועיין לעיל ח"א פל"ד ואגה"ק סוס"י כ'.

מהאריז"ל:

ו"ש רז"ל: יומא לט, א. ושם נאמר (נוסף על מעט הרבה, מלמטה למעלה)

גם בעוה"ז בעוה"ב.

ע"פ והתקדשתם: ויקרא יא' מד'. ועיין ג"כ שם כ' ז'².

לעיל: פ"י.

כמארו"ל שכר: אבות פ"ד מ"ב.

וכמ"ש במ"א:

ודעת לנבון נקל: משלי יד' ו. קונטרס אחרון ס"ח³.

ומשכיל על דבר ימצא טוב: משלי טז' כ'.

בדפוס שקלאו תקס"ו בא אחר אגה"ת ד"ה הקל קול – הנדפס בהקדמת הסידור – ונקרא בעמוד ממעל בשם "אגרת התשובה", ויש עקזעמפלארן שבהם נקרא בשם "חתימה".



(1 בפל"ד: "בקרבות הי' כל החי עולה לה' ע"י בהמה אחת וכל הצומח ע"י עשרון סלת אחד בלול בשמן כו" (וראה הערת רבינו שם (לעיל ע' ריא)). ובאגה"ק: "מלאכים עליונים שבמרכבה .. נהנים מאד ומסתפקים מרוח הבהמה והעוף העולה אליהם מהקרבות שעל גבי המזבח, וכדקדוק לשון הזוה"ק (והוא בזח"ג רמא, א) ואתהניין מיסודא ועיקרא דילהון".

(2 ראה גם לעיל ספכ"ז בהערה ד"ה והתקדשתם (ע' קסזח).

(3 קסב, א.